

De Muzikale Noot

Hoofdstuk 01

Ik heb een 8-daagse verrassingsreis gewonnen voor twee personen door het winnen van een kruiswoordpuzzel in een tijdschrift. De plaats van bestemming wordt pas bekend gemaakt op de reisdocumenten. Ik ben erg benieuwd waar de reis naartoe gaat. Ik heb niet lang na hoeven denken over wie ik mee zou nemen. Angela, mijn goede vriendin natuurlijk.

Zojuist heb ik de reisdocumenten ontvangen. Snel open ik de envelop, want ik kan niet meer wachten om te weten waar we heengaan. Het is Los Angeles geworden. Ook wel kortweg LA genoemd. Hier ben ik nog nooit geweest. LA is vooral bekend vanwege Disneyland, Universal Studios en de wijken Beverly Hills, Bel Air en natuurlijk Hollywood.

Nog een week wachten en dan gaan we. Die zondagochtend komt de limousine voorrijden. Ja echt waar, we worden opgehaald door een limousine. Angela en ik stappen in. Na wat uren gereden te hebben, komen we aan op het vliegveld. We checken meteen in en gaan naar de juiste gate. Het vliegtuig staat er al.

Na een half uur mogen we instappen.
Wauw! Het is een dubbeldekker. Echt
ruig.

Zodra we zitten spreekt de piloot ons toe
vanuit de cockpit.
'Dames en heren, hartelijk welkom aan
boord. We gaan naar Los Angeles. Ik hoop
dat u een fijne vlucht en verblijf zult
hebben.'

Nadat we meer dan tien uur gevlogen
hebben, komen we aan op het vliegveld in
LA.

'Nou, ik ben blij dat we er zijn, ik ben
gebroken', zeg ik.

'Ik ook', reageert Angela.

Zodra we onze bagage hebben, gaan we
met een gehuurde auto naar het hotel. Het
adres van het hotel ligt in de auto. We
stellen de TomTom in en vertrekken.

We kijken onze ogen uit. Wat is het hier
mooi! Wel is het even oppassen geblazen,
omdat ze hier veel meer rijbanen naast
elkaar hebben dan in Nederland.

Als we zijn aangekomen in het hotel
checken we in. Daarna gaan we op weg
naar onze suite. Wat een luxe. Mijn mond
valt open van verbazing, want er is niet
alleen een douche en bad aanwezig, maar
ook nog een jacuzzi en een sauna! Ook is

er een dubbele wastafel in de badkamer, om over het uitzicht nog maar niet te spreken. Echt in een woord: wauw! 'Kijk Clau, witte stranden, echt vet.' Angela wijst naar buiten. 'Ja, ik zie het, ik kan niet wachten om dat strand van dichtbij te kunnen bekijken.' 'Ik ook niet.' Dan beginnen we onze koffers uit te pakken.

We hebben all inclusive. Dit betekent dat we zoveel mogen eten en drinken als we willen. Zodra we onze koffers hebben uitgepakt, besluiten we de omgeving te gaan verkennen. We komen langs de receptie. Er liggen daar veel folders met excursies. We nemen er een paar mee, die we interessant vinden. We besluiten ze straks na het eten door te nemen.

Daarna lopen we naar buiten en gaan een wandeling maken. Na een uurtje besluiten we iets te gaan drinken op een terrasje. 'Echt mooi hier, dit wordt genieten Clauzie.' 'Zeker weten.'

Na een klein half uurtje wandelen we weer verder. Het is echt een paradijs hier. Er staan palmbomen, mooie struiken en bloemen langs de wegen.

Als we nog een uur gewandeld hebben, gaan we terug naar het hotel om te eten.

We zitten aan het diner. Het is een buffet. Er is zoveel keus, dat ik echt niet weet wat ik moet kiezen. Maar toch kom ik er uiteindelijk uit.

Na een kleine twee uur zijn we in onze suite. We nemen, zoals afgesproken, de folders door.

‘Ang, zou je het leuk vinden om morgen rustig te beginnen en naar de zee te gaan? Ik heb best nog last van de jetlag.’

‘Goed plan. Ja, ik ook.’

‘Oké, en dan morgenavond een boottocht? Het is niet zomaar een tocht, er is eten bij en er wordt gezorgd voor een muzikale noot.’

‘Oh, ja, lijkt me leuk, hoe laat begint die tocht?’

‘Rond half zes, dus we moeten om vijf uur hier weg.’

‘Prima.’

‘En dan overmorgen naar de beroemde Walk of Fame? daar liggen tegels van bekende sterren. Hierna kunnen we naar de wijken Beverly Hills en Bel Air gaan. Daar wonen grote bekende sterren. Er gaat een bus naartoe. Plus... Michael Jackson, die woonde hier ook in de buurt. Moeten we even vragen waar precies.’

‘Leuk hoor. Ja is goed.’

‘Dan een dag rusten en vervolgens naar Disneyland?’

'Prima.'

'Vervolgens weer 'n dag rusten en dan naar Universal studios? Dat is een filmpark.'

'Lijkt me gaaf, dus akkoord Clau.'

'Mooi, dan hebben we zondag nog de tijd om te rusten, we hoeven pas om half twaalf in de avond op het vliegveld te zijn.'

'Oh zo ja, oké, dat wordt een leuke week.'

'Als je dat maar weet.'

We besluiten te gaan slapen, want we zijn doodop van de vliegreis. Het duurt dan ook niet lang of we zijn allebei in dromenland.

Hoofdstuk 02

We liggen heerlijk te genieten bij de zee. We hebben allebei onze mp3-speler aan en luisteren naar muziek. Dan haalt Angela ineens haar dopjes uit haar oren, gaat rechtop zitten, kijkt naar me en vraagt: 'Zullen we gaan zwemmen Clau?' Ik knik. 'Prima hoor.' Ik leg mijn mp3-speler in mijn tas.

De zee is lekker rustig en je kunt een heel eind de zee in inlopen. Het water is lekker warm. Als we een uurtje gezwommen hebben gaan we weer terug naar onze bedjes om op te drogen. Na nog een uurtje besluiten we naar onze suite te gaan, want we moeten ons gereedmaken voor de boottocht die vanavond op het programma staat.

Als we bij de steiger aankomen, ligt de boot al klaar voor vertrek.

We lopen de boot op en zoeken een mooi plekje uit op het dek. Na een kwartier vertrekt de boot. De zon werkt goed mee, dus we genieten met een heerlijk drankje in onze handen.

De kapitein heet ons allen welkom. 'Dames en heren, zo meteen kunt u binnen genieten van een heerlijk warm en koud

buffet. Om acht uur zal er worden gezorgd voor een muzikale noot. Laat het u allen goed smaken.'

De menigte zet zich in beweging en loopt naar binnen. Zo zeg, wat een keuze. Nog meer dan in het hotel. Na een tijdje zit iedereen lekker te genieten.

Dan is het bijna acht uur. Er komt een matroos aangelopen. Hij neemt de microfoon in zijn handen.

'Dames en heren, het wordt tijd voor onze muzikale noot. Hier is hij dan, Johnny Brown van de beroemde band The Musical Notes.'

Iedereen klapt.

Johnny gaat op een kruk zitten en begint gitaar te spelen. Hij speelt erg goed. Hij kan niet alleen goed spelen, maar ook nog eens mooi zingen!

Hij raakt me diep met zijn muziek en stem. Maar niet alleen op deze vlaktes, want mijn hemel, wat is hij knap. Zijn mooie, donkere bruine ogen hebben mijn volledige aandacht. Ook is hij mooi getint en heeft hij zijn haar in een vlecht wat hem erg goed staat. Er glijdt een warme gloed door mijn hele lijf. Tranen lopen over mijn wangen. Ook krijg ik kippenvel over mijn hele lijf.

'En Clau? Vind je het zo mooi?' vraagt Angela ineens.

Ik besluit maar te knikken en verder niets te zeggen. Kan ik eigenlijk ook niet, want hij is zo adembenemend dat ik sprakeloos ben. Maar ik moet me herpakken, want ik kan niets met mijn gevoelens voor hem. Maar o, wat zijn het heerlijke gevoelens. Te heerlijk om er afscheid van te moeten nemen. Maar ik ga het toch proberen. Ik heb er alleen maar mezelf mee als ik dit niet doe.

Na een half uur neemt hij even pauze. Gelukkig, kan ik even bijkomen. Hij heeft onder het spelen nu en dan naar me gekeken. Helaas voor mij heeft Angela het in de gaten.

‘Clau, volgens mij vind je hem wel leuk. Klopt dat?’

Ik besluit er maar voor uit te komen.

‘Oh Ang, hij is zo knap, hij is zonder te overdrijven een goddelijke verschijning.’

‘Ja, lelijk is hij zeker niet. Haha, je hebt het geprobeerd te verbergen voor me, maar ik had het allang door. Je lichaamstaal verraad genoeg.’

‘Dat zal best, maar ik moet hier meteen mee stoppen, want hij voelt echt niet hetzelfde voor mij, maar het overkomt me gewoon.’

‘Dat denk ik ook niet. Tja, zoiets kan nu eenmaal gebeuren Clau. Dit is wat men noemt liefde op het eerste gezicht.’

‘Ja. Zeg dat wel.’

Dan valt er een stilte. Ik staar voor me uit.
'Wat is er Clauzie?'
'Konden we maar weggaan.'
'Hoezo?'
'Gewoon, dan kan ik deze gevoelens zo snel mogelijk vergeten.'
'En jij denkt dat je dit vergeet en wil vergeten, echt niet Clau. En geloof me, morgen ben je blij dat we niet weg zijn gegaan en heb je spijt van je woorden.'
'Hier zou je best weleens gelijk in kunnen hebben.'
'Dat heb ik zeker. Dus ontspan en geniet van de muziek, hem en je gevoelens.'
'Oké, zal ik doen. Wat heb ik te verliezen?'
'Helemaal niets.'
'Dat bedoel ik.'

Na tien minuten komt hij weer terug en vervolgd zijn optreden.
Hij speelt allemaal bekende, mooie liefdesliedjes. Ik stel me al voor dat ik met hem dingen beleef die in de teksten van de liedjes voorkomen. Angela kijkt naar me en glimlacht. Hij kijkt opnieuw naar me. Als er even geen tekst is glimlacht hij naar me. O hemel, die lach, ik smelt als kaarsvet.

Na een uur is hij klaar met optreden.
'En dit was dan Johnny Brown', zegt de kapitein.
Hij krijgt een daverend applaus.

Ik klap zo hard, dat mijn handen er pijn van doen.

'Zijn achternaam past goed bij zijn donkerbruine ogen', zeg ik.

'Klopt', zegt Angela.

Dan loopt hij tussen de mensen door.

Terwijl hij onze richting oploopt, schudt hij de handen van sommige mensen. Ze bedanken hem voor het mooie optreden.

Dan is hij bij ons en steekt zijn hand uit naar mij.

'Hoi, hoe ik heet dat hebben jullie net gehoord.'

'Haha, ja, ik ben Claudia', zeg ik.

'Aangenaam.'

'En ik ben Angela.'

Johnny geeft haar ook een hand.

'Mooie namen.'

'Jouw naam mag er anders ook zijn', zeg ik.

'Dank je wel.'

'U heeft mooi gespeeld en gezongen', zeg ik.

'Alweer bedankt.'

'Doet u dit vaker?' vervolg ik.

'Ja, ik ben wel bekend hier.'

'Woont u hier?'

'Ja, en jullie, waar komen jullie vandaan?'

'Uit Nederland', zegt Angela.

'Aha, leuk.'

Even valt er een stilte. In die stilte kijkt hij veel naar me. Hij moest eens weten wat dat met me doet.

‘Los Angeles is mooi’, zeg ik tegen Johnny.
‘Ja, klopt.’

Even mooi als dat jij bent denk ik erachter, maar zeg het niet.

‘Wat maakt Los Angeles zo speciaal voor jullie dat dit jullie vakantiebestemming is?’ vraagt Johnny.

‘Nou, ik heb een kruiswoordpuzzel gewonnen en de hoofdprijs was een verrassingsreis voor acht dagen voor twee personen’, zeg ik.

‘Zozo, wat leuk.’

De kapitein vertelt ons dat de mooie rondvaart bijna ten einde is. O, wat vind ik dit jammer, nu zie ik deze knapperd nooit meer.

‘Nou dames, ik vond het leuk jullie ontmoet te hebben’, zegt Johnny en geeft ons weer een hand.

‘Wij ook’, zeggen we samen.

Johnny staat op en verlaat de ruimte. Hierna zijn we weer terug bij onze opstapplaats. Iedereen pakt zijn eigendommen en verlaat de boot. We geven de kapitein een hand en bedanken hem voor de rondvaart. Even later zijn we weer in het hotel.

'Nou Claud, dit was een hele bijzondere rondvaart hè?', zegt Angela met een knipoog.

'Echt wel.'

'Maar nu zie je Johnny nooit meer, hoe voelt dat?' vervolgt ze.

'Niet goed, ik moet het nog verwerken', zucht ik.

'Dat geloof ik. Ik moet toegeven, je hebt wel smaak hoor.'

Ik glimlach.

We besluiten naar bed te gaan.

Als ik in bed lig, flitst de hele dag aan me voorbij. Al snel ben ik bij Johnny.

Ik zie zijn mooie ogen steeds voor me.

Ik wist niet dat men zo iets intens voor iemand kon voelen. Na een klein half uur val ik in slaap en droom over Johnny.

Hoofdstuk 03

We lopen op de Walk of Fame.

'Kijk hier Ang, hier ligt de tegel van Michael Jackson.'

'Ik zie het Claud.'

'Wil je even een foto maken van mij met die tegel?'

'Natuurlijk.'

Ik hurk op de tegel en kijk naar beneden.

Hierna wil ik er nog eentje laten maken waarbij ik in de camera kijk. Dus richt ik mijn gezicht op. Maar in plaats van dat ik recht in de camera kijk, kijk ik recht in de ogen van Johnny! Hij glimlacht. Ik veer snel overeind.

'Ha die Claudia en Angela', zegt Johnny vrolijk.

'Hoi Johnny', zeg ik.

Ook Angela begroet hem. En hup, dezelfde warme golf van verliefdheid stroomt weer door mijn lijf. Ik probeer het niet te laten merken.

'Michael Jackson, ja, dat was een groot artiest', zegt Johnny.

'Zeker weten, ik ben een grote fan van hem, soms doe ik hem weleens na.'

'Oh ja? Kon ik dat maar eens zien', zegt Johnny.

'Tja, dat zal moeilijk gaan', zeg ik.

Ik weet wel een manier maar ja, dat kan ik niet gaan vragen. Angela weet meteen waar ik aan denk geloof ik, want ze glimlacht naar me.

‘Amuseren jullie je hier in LA?’ vraagt hij.

‘Oh jazeker’, zeggen we.

‘Hebben jullie nog plannen in het vooruitzicht of houden jullie het op zon, zee en strand?’

‘We hebben besloten dat we een dezer dagen naar Disneyland gaan’, zeg ik.

‘Disney? Daar ben ik gek van’, reageert Johnny enthousiast.

‘Ik ook, ik verzamel Disneyfilms en heb ook voorwerpen thuis die met Disney te maken hebben’, zegt Angela.

Ik knik geamuseerd want ik weet dat al.

Hij vraagt of we haast hebben of dat we tijd hebben om even iets te gaan drinken.

‘Nee, we hebben niet echt haast, we gaan pas vanmiddag naar de wijken Beverly Hills en Bel Air plus Michael Jackson, dus we kunnen best nog even iets gaan drinken, toch Clau?’ vraagt Angela.

‘Zeker, maar mag ik wel nog even mijn foto afmaken, Johnny? Ik was bezig met een foto met de tegel van Michael Jackson. Ik kan dit ook wel morgen doen, maar we zijn nu toch hier.’

‘Ja, ik zag het, prima hoor.’

Ik ga weer in de juiste houding zitten en binnen een minuutje is de foto gemaakt.

We lopen met z'n drieën naar een terrasje.
'Wat willen jullie drinken, ik trakteer', zegt Johnny.

Angela en ik kijken elkaar verheugd aan.

'Doe mij maar een koffie', zegt Angela.

'En mij een Seven Up', zeg ik.

Johnny geeft de bestelling door.

Na een kwartier hebben we onze drankjes.

'Michael Jackson woonde in Los Olivos daar staat zijn landgoed Neverland Ranch', zegt Johnny.

'Aha Los Olivos, ik was me al aan het afvragen waar precies.'

'Jullie hebben een huurauto neem ik aan?'

'Ja.'

'Mooi, dan is het goed te doen. Ik wil me niet met jullie indeling van de vakantie bemoeien, maar Universal studios moet men gezien hebben voordat men weer naar huis gaat, dat is een filmpark', legt Johnny uit.

'Ja, dat hebben we op ons programma staan', zeg ik.

'Goed zo.'

Na een half uur heeft iedereen zijn drankje op.

'Nou, ik laat jullie weer met rust, als we elkaar nog eens tegenkomen, gaan we uiteten goed?' vraagt Johnny.

'Is goed', zeg ik verrast.

Johnny glimlacht weer lief naar me.

'Goed, amuseer jullie vanmiddag dames.'

'Hetzelfde', zeggen we.

Als Johnny weg is kijken Angela en ik elkaar verbaasd aan.

'Nee maar Clau, je bent nog niet van hem af', glimlacht Angela.

'Haha, ik heb het in de gaten.'

'Maar dat vind je allesbehalve erg toch?'

'Zeker niet, ik voelde weer hetzelfde, Ang.'

'Dat had ik wel verwacht.'

'Zou hij dat doorhebben?'

Angela haalt haar schouders op.

'Misschien Clau, maar ik weet het niet zeker.'

'Ik hoop van niet.'

'Jaja, maak dat de kat wijs.'

Ik glimlach, want natuurlijk lieg ik.

Alleen hoop ik dat hij het dan niet erg vindt.

We staan op en vervolgen onze weg op de Walk of Fame. Die weg is echt lang zeg.

Na een uur hebben we alle tegels gehad en besluiten we terug te gaan naar het hotel, want daar vertrekt de bus naar Beverly Hills en Bel air.

'Ja Clau, ik weet wat je nu denkt, je droomt ervan om hem nog eens tegen te komen, zodat we uiteten kunnen gaan', zegt Angela.

'Ja, klopt. Maar ik durf toch niet te hopen.'

'Snap ik. Dit is ook het beste.'
'Klopt.'

De bus komt eraan en we vertrekken.
'Kijk daar, wat een villa's zeg', zegt Angela
zodra we Beverly Hills binnenrijden.

'Ja, echt wel.'

We komen langs de villa's van onder
andere Brat Pitt, Rod Stewart en Paris
Hilton. Dan vervolgen we onze weg naar
Bel Air.

Ook hier kijken we onze ogen weer uit.
Na een uurtje is de tour afgelopen.

'Zozo, dat was erg interessant', zeg ik.
'Zeker weten, en nu naar het huis van
Michael Jackson, Clau.'
'Ja, heb er zin in.'

Na een tijdje hebben we hem gevonden.
Maar net zoals bij alle andere sterren zie je
alleen maar een hekwerk.

Na een kwartier gaan we weer naar het
hotel.

Onder het rijden hoor ik opeens een
toeter.

Ik kijk naar rechts. Er zwaait iemand naar
me en niet zomaar iemand, het is Johnny.

'Nou ja zeg', breng ik uit.

Angela is ook verrast.

Johnny draait het raampje open.

'We gaan uiteten straks goed?'
'Is goed', zeggen we.
'Waar treffen we elkaar?'
'Bij het hotel, rij maar even mee dan zie je waar we zitten', zegt Angela.
Johnny knikt en doet het raampje weer dicht.
'Nee maar Ang, het is toch niet te geloven.'
'Jaja, Clauzie, dat wordt genieten.'

Na een kwartier zijn we aangekomen bij het hotel. Johnny stapt uit.
'Dag dames', zegt hij.
We glimlachen naar hem.
'Oké, dus hier zitten jullie, dit is een goed hotel.'
'Ja, ik heb geen klachten', zeg ik.
'Prima, dan kom ik jullie om zes uur ophalen. Ik weet een lekker en leuk restaurant hier in de buurt.'
'Leuk, is goed tot dan', zegt Angela.
'Ja, tot dan.'
Johnny maakt even oogcontact met mij en vertrekt dan.

'Jullie hebben een klik met elkaar Clau, ik voel en zie het', zegt Angela.
'Ik hoop het.'
'Jazeker, laten we ons maar mooi aankleden voor hem.'
'Dat ga ik zeker doen Ang.'

Na een uurtje zijn we klaar voor vertrek.

‘Nou Clau, je ziet eruit om door een ringetje te halen.’

‘Dank je wel, jij ook.’

We gaan naar beneden.

Na tien minuten rijdt hij voor. Hij stapt uit en doet de deur voor ons open. Ook Johnny is mooi gekleed.

‘Goedenavond dames’, groet hij ons opgewekt.

‘Dag Johnny’, zeggen we.

Nadat we ingestapt zijn gaan we op weg.

‘Hebben jullie je nog geamuseerd vanmiddag?’ vraagt hij.

‘Jazeker, we hebben vele huizen gezien van bekende sterren, ook van Michael Jackson.’

‘Mooi zo.’

‘En heb jij ook een fijne middag gehad Johnny?’ vraag ik.

‘Jazeker, dank je wel.’

Nadat we een eindje gereden hebben komen we bij het restaurant aan.

We nemen plaats aan een tafeltje.

Ik kijk rond. Het is geen goedkoop restaurantje, denk ik. Maar goed dat ik wat extra geld heb meegenomen.

We krijgen de menukaart. Ik heb gelijk.

De prijzen zijn best hoog.

‘Jullie mogen bestellen wat jullie willen, dit etentje is voor mijn rekening’, zegt Johnny.